



SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 27. Mazsalaca, 2019. gada marts



TAVS CEĻŠ IR UNIKĀLS UN TĀ RADĪTĀJS ESI TU PATS...

*Es sakūru uguntiņu
No deviņi žagariņi.*

*Sildās Dievs, sildās Laima
Mana mūža licējiņi.*

*Sildās mans augumiņš,
Sildās mana Dvēselīte.*

*Trejdeviņas dzirkstelītes
Pret saulīti uzlēkušas.*

*Lai sadega nelaimīte
Kā uguņa dzirkstelīte.*

*Trejdeviņas dzirkstelītes
Pret saulīti aiztecēja.*

*Tā tecēja Dvēselīte
Pret saulīti dziedādama.*

*Es nesīšu sausu malku,
Es sakuršu uguntiņu.*

*Dedzi, dedzi, uguntiņa,
Tu nezini ko tev došu.*

*Es tev došu ziedīņam
Tīravota ūdentiņu.*

*Dedzi, dedzi, uguntiņa,
Tu nezini ko tev došu.*

*Es tev došu ziedīņam
Saulē vāktu medutiņu.*

*Dedzi, dedzi, uguntiņa,
Tu nezini ko tev došu.*

*Es tev došu ziedīņam
Rudzu maizes riecietiņu.*

Es sakūru uguntiņu....



Nu jau tīri pavasarīgs sveiciens visiem avīzītes lasītājiem!

Jā, zeme pamazām mostas un arī mēs tai līdzī. Pavasara Saulgrieži tuvojas! Tas ir tāds īpašs brīdis, vismaz man un domāju, ka daudziem no Jums arī. Ar prieku vienmēr atceros tos Saulgriežus, kad saulīti uzlecām sagaidījām kopā ar dažiem domubiedriem Skaņākalna parkā...

Sākas Jauns Cikls Dabā un mūsu dzīvēs!

Paldies, ka esi! Raksti! Gaidīšu!

Lai top!

Esam!

Ar mīlestību - **Maija**

Kas meklē, tas atrod...
Kas klauvē, tam tiks atdarīts.

Un tās durvis uz laimi, mieru, mīlestību un harmoniju atrodas Tevī. Skolotāji, guru un svētie tikai Tev parādīs atkal un atkal šo pašu virzienu, caur rakstiem, konsultācijām vai lekcijām.

Tā milzīgā skaistā pasaule, kas klusi gaida, tā dus tevī pašā, lai Tu izvēlētos atrast pats sevi un pieklauvētu, atvērtu un ieskatītos savās dārgumu lādēs, un pieskartos dvēselei paaicinot to ārā. Lai izšķirotu visu lieko, kas traucē būt. Piedotu, atlaistu, saprastu un apzinātos...

Lai Tu apzinātos savu radošo spēku un atmosfēru, kā bezgalīga kosmiska būtne, caur visu, kas noticis ar Tevi iepriekšējās dzīvēs, kā dzīvības koks, ar saknēm uz zemes un senču doto dzīvesziņu, izturību, sīkstumu un izdzīvot spēju un zariem debesīs, pa kuriem klusi uzkāpjot meditatīvās domās, Tu vari vienmēr satikt to mīlestību, kas visu savieno šeit Tevī, sirdī, kas pukst uz zemes, ķermenī, prātā.

Tur ir tā laime, kura nav gaistoša un atkarīga no ār pasaules un citu izvēlēm vai atzinības, tā mīt pašā, kopā ar atziņu, ka Tavs ceļš ir unikāls, un tā radītājs esi Tu pats...

Tu esi mīlestība...

Leida Tīlika



MĒS DIEVIŠĶIE.

Brāli.. Māsa...

Apvienotā Apziņa ir LAUKS, no kura mums strādāt, no kura dzīvo. Apvienotā Apziņa ir Pamati, Eksistences Pamats.

Apvienotā Apziņa ir IZPAUSTA CAUR MUMS, jo Tu esi dzīva Apziņa kustībā, rīcībā, domā, vārdā, vibrācijā.

VIENOTĪBA ir Savienība Iekšienē. VIENOTĪBA ir Dzīvības Spēka plūsma, tā pastāvīgi plūst caur tevi, mani, tām cilvēku būtņēm un tiem no augstākas dimensijas Telpas.

Vienotā Apziņa ir VISI Aspekti VIENĀ.

Viena Augstākās Sirds puksts - Viens Radītais.

Viena Elpa.

Un, te ir dzimusi GAISMA.

GAISMA ir Apvienošanās Vēstījums. GAISMA ir Integritātes Dziesma.

Mēs dziedam šo Dziesmu Kopā.

Kwana Mikaela



“... **S**kolotāji var būt dažādi garīgie līderi vai vienkārši cilvēki, tās var būt situācijas, kas jārisina, vai lēmumi, kuri jāpieņem. Šeit ļoti svarīgi ir klausīties, kāda ir piedāvātā līdera mācība. Vai skolotājs aicina sekotājus atvērt savu potenciālu, izpētīt iekšējo stāvokli, meklēt individuālus risinājumus. Vai arī viņš noliek savu Dieva izpratni kā tādu, kurai jāseko, jāpraktizē un jāpiemēro sev. Protams, var būt periodi un prakses garīgajā izaugsmē, kurās absolūti jāuzticas skolotājam, jāatdod sevi viņa laukam, transformāciju veikšanai. Tas jau notiek automātiski, esot klātbūtnē vai komunikācijā. Patiess skolotājs nekad nesalīdzina un neierobežo izaugsmē, viņš nedod gatavas atbildes. Viņš var prasīt disciplīnu un koncentrēšanos, taču brīvā griba paliek tevī pašā un nekad nav bailu, esot viņa klātbūtnē.

Nav labu vai sliktu garīgo skolu un mācību. Ir tikai katra individuālā izaugsme. Kādā periodā ir nepieciešams viens skolotājs. Bet pēc laika, kad mācība apgūta, būs cits. Skolotājs atnāk brīdī, kad skolnieks ir gatavs. ...”

Fragments no **Ineses** rakstītā -
<https://saulesriti.blogspot.com>



Es esmu atbildīga par to, ko es domāju, jūtu, daru. Es neesmu atbildīga par to, ko domā, jūti un dari Tu. Tu neesi atbildīgs par to, ko domāju, daru un jūtu es. Manu darbību nosaka manas domas un jūtas. Manas jūtas un domas nosaka mani priekšstatī, kurus esmu ieguvusi savas dzīves laikā vai mantojusi no senčiem. Es esmu savu priekšstatu summa.

Nav iespējams izmainīt otru. Un tas arī nav nepieciešams. Ja kaut kas nepatīk vai traucē dzīvot - jāmaina tas, ko var izmainīt un kas ir visa pamatā - savus priekšstatus.

Gunta Jakobsone



Es jau nu gan....

Kad kādam notiek kādas pārmaiņas

dzīvē, daudzi neskopojas ar sava viedokļa, nosodījuma vai domu izteikšanu. Neprasot. Un bieži viss tiek balstīts uz saviem pieņēmumiem, principiem, iedomām, atsevišķiem pagātnes notikumiem. Pēc tā visa NOTEIKTI drīkst spriest par otra cilvēka dzīvi, darbībām un lēmumiem no malas. Un jo skaļāk, jo labāk!

Vai kāds var parādīt, ar pirkstu iebakstīt, kā cilvēkam ir jārikojas konkrētā situācijā, kādas emocijas drīkst izjust vai izrādīt, kad ar šiem cilvēkiem notiek kas liels, pirmo reizi?

Piemēram: cilvēks pirmo reizi mūžā piedzīvo pirmo iestājekšāmenu. Vai ir standarts kā jāreaģē, jājūtas? Viens ir skaidrs - tas ir jākārto. Izgāzīsies - būsi centies, liksi citu reizi. Cits iepriekšējā naktī aiz satraukuma neguļ, cits svīst, cits iet dejojot, cits priecājas: Urā! Beidzot! Cits sāk kliegt - es izgāzīšos, man bail! Neiešu nekur!

Katrs reaģē citādāk. Tad nu lūk! Katram no mums kāds notikums vai to gaita dzīvē ir kā eksāmens. Un nekad mēs nezināsim, kā reaģēsi Tu pats, kā reaģēs citi. Bet viens ir skaidrs - nav priekšrakstu tam visam.

Cik bieži mēs katrs jauši vai nejauši aizskaram cita dvēseli, spriedelējot viņam dzirdot vai jautājot par viņa dzīvi? Cik bieži mēs ar lepnuma, baltā pūkainīša sajūtu "uzdāvinām" otram kārtējo papildus pārdzīvojuma, pašvērtējuma un dūšas krituma sajūtu, pasakot: "Bet es būtu gan šitā vai tā darījis! Es jau nu tā nevarētu!"

Iespējams, ka tādā veidā kādreiz arī es esmu pārkāpusi kādu robežu. Par to man klusi jālūdz piedošana... Sev ieskaitot!

Un tomēr - tās visas mācību stundas, ik uz soļa un ik mirkļa, - ir vērtīgi vērtīgas! Pateicos tām!

Ar mīļumu, **Inga**

Kristīne Muciniece - sērija - "Eņģeļu acis"



Priecājos kopā ar Kristīni, ka šīs grāmatas ir piedzīvojušas atkārtotu izdevumu, gan citādākā noformējumā. Man tās ir ļoti mīļas un esmu tās lasījusi vairākkārt, katru reizi uztverot ko jaunu. Šīs grāmatas mūs interesantā veidā satuvināja, ļāva iepazīties tuvāk. Kristīne noteikti ir viena no manām Skolotājām. Paldies!

Maija

"Visa pamatā ir Klusums... Vai esi kādreiz ieklausījies Klusumā? Pamēģini. Un Tu sadzirdēsi kādu balsi, kas nekad neklusē.

Savu Sirdsbalsi. Tā nepagurusi Tev stāsta, cik Tu esi īpašs, stiprs un neatkārtojams, jo nes sevī Spēku, kas dots katram cilvēkam uz Zemes, lai viņš savu dzīvi veidotu kā gaismas un prieka pielietu brīnumu. Ieklausies savā Sirdsbalsī un veries pasaulē caur savu sirdi..."

"Eņģeļu acis. Kristālu glabātāji" (1.grāmata)

"Zeme ir Absolūtas Mīlestības dāvana cilvēkiem..."

Vai Tu kādreiz esi centies sajūst, cik ļoti Zeme Tevi mīl? Vai Tu kādreiz esi centies Zemi mīlēt tā, kā viņa mīl Tevi? Ikatru no mums! Atveries un ļauj sevi mīlēt, un mīli arī Tu! Zemei nav svarīgi, kas Tu esi. Viņa Tev savu mīlestību dāvā nesavtīgi, nešķirojot un nedalot. Viņa Tev sevi atdod visu. To sajūst līdz dvēseles dziļumiem ir burvīgākais brīdis cilvēka dzīvē, un to var sajūst katrs, tikai jāatver sirds un jāļaujas brīnumam..."

"Eņģeļu acis. Vēstules" (2.grāmata)

"Uz Zemes katrs mirklis ir mācību stunda, lai mūsu Dvēseles augtu. Un tam, vai mēs to apzināties vai ne, nav nozīmes. Tā vienkārši notiek. Jo mēs krājam pieredzi. Reizēm šķiet, ka pieredze ir pārāk smaga,

vai, ka tā ir slihta. Nav sliktas, vai labas pieredzes. Ir tikai pieredze! Tā mēs augam.

Tā nobriest mūsu Dvēseles.

Neviens nekad nav teicis, ka ceļš uz Gaismu sevī ir viegls. Taču apzinoties patiesību par savu būtību, par savu brīvību, pazūd bailes, pazūd drāma, pazūd vajadzība spēlēt upuru lomas... Mēs pasaulē sākam dzīvot caur sirdi, nevis caur prātu, caur tīrām sajūtām, nevis emocijām. Mēs pasaulē sākam vērties vaļējām acīm. Te un tagad."

"Eņģeļu acis. Atbrīvot Sargātāju" (3.grāmata)



nākamai dienai

ieelpo dziļāk
ieklausies
kā tava apvāršņa krastā
viļņojas miers

paveries apkārt
varbūt tev izdosies redzēt
starp pagātnes oļiem
atmirdzam dzintara skaldni
nākamai dienai

valdis svirskis

Raksti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam** uz e-pastu:

reinaldemaija@gmail.com

mājas lapas: <http://laisma.1w.lv/>

<http://laisma-1.mozello.lv/sirdsprieks-1/maijas-avizite->

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**